Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dicens. Qui enim ppheta dicit hodie olim appella
tur uidens. Vnde ppheticę quę ab ipsis ppheris
debantur uisiones dicunt. Vnde ē uisio esaie
uisio amos. ꝫ ceteraę. Et qa ista intellectualis est
ideirco utq; subtilior ceteris habet. Hoc genere
uisionis locutus est iohs diuinitus sibi in monte
tanta ostensa sacramenta. Facta ē autē hęc ipsa re
uelatio p anglm sed ipse angls figurā xpi tenuit
qui loquebat p illū sicut ꝫ ille qui loquebat olim
moysi. Vnde idem moysēs aliquando dicit dm ad
se locutū fuisse aliquando ꝯ angelū.

Apocalipsis ihu xpi. Plenior esset sensus.
si dixisset adiuncto uerbo. hęc ē apocalipsis.
Sed hunc modū qui cū diminutione uerbi
fit frequenter inuenimus in scripturis diuinis. Vnde
nec salemon ait hę sunt parabolę salemonis aut
hęc sunt uerba ecclesiastes sed tantū parabolę sale
monis ꝫ uerba ecclesiastes regis iherusalem. Sic etiā
esaias dicit uisio esaię absq; ullo amminiculo uer
bi ꝫ sic reliqui. Taliter autē loquentes subaudito
nes necessarias tales sententias habere docuerunt
ut uerbi gratia cum legimus apocalipsis ihu xpi sub au
diendū est hęc est. Est autē apocalipsis greecus sermo
ꝫ latine dicit reuelatio siue manifestatio eo qd in
ea status psentis ꝫ futuri ecclę beato iohanni ꝫ in
illo ecclę sit manifestatus. Quā dedit illi ds palā
facere seruis suis. Et hic apertius esset si dixisset qua
Sed ꝫ hic modus locutionis sepe fit in scripturis. Vn
de est bonū certamen certaui p eo qd est bono certa

locutionis